

දශක තුනක් තිස්සේ උතුරේ පැවැති යුද්ධයේ අවසාන දින කිහිපය තුළදී රජයේ හමුදාවන්ට බාලවු එල්.ටී.ටී.ඊ. ඉදිරි පෙළ සාමාජිකයන් අතර එම සංවිධානයේ දේශපාලන අංශයේ කාර්යාල කාර්යයන් වැඩි පිළිවෙල යටතේ නැවත සමාජ ගත කෙරුණු ඇය ඉන් වසර කිහිපයකට පසුව මහරගම පිළිකා රෝහලේදී ජීවිතක්ෂයට පත්වූයේ පිළිකා රෝහලේදීය. පිළිකා රෝහලට ගොදුරුව මරණය අතිමුඛ සිටියදී ඇය එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය හා සම්බන්ධ සිය ක්‍රියාකාරකම් සහ විහිසුණු අත්දැකීම් පිළිබඳ තවම ලද ලිඛිත සටහන් පසුව දෙමළ භාෂාවෙන් පොතක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කෙරුණි. එහි ඇතුළත් කරුණු දෙමළ සමාජය තුළ මහත් විවාදයටද, බාහිර සමාජයේ මහත් අවධානයටද ලක්විය.

අතිමහත් සමාජ පිරිවැයක් දරමින් එල්.ටී.ටී.ඊ. යුද සංවිධානය වැනසීමට රජයේ හමුදා සමත් වුවද, එම සංවිධානයේ නැගීමට සහ පැවැත්මට බලපෑ හේතු හැසීමට රජය මෙතෙක් සමත්වී නැත. උතුරේ දෙමළ ජාතිවාදයද, නැතහොත් මුස්ලිම් ජාතිවාදයද, දකුණේ සිංහල ජාතිවාදයද මේ මොහොතේ නව වටයකින් තිස ඔසවමින් සාමකාමී පුරවැසි සමාජයට සන්නිවේදනය කරන පතිවිධියද බෙහෙවින් භයානකය. එවැනි පසුබිමක මද අස්ඵලදායී තුක්තිවිදිමින් සිටින දැනුම්වත් සිංහල පුරවැසි සමාජයට තමාගේ මරණාසන්න ස්මරණය මගින් ලබාදෙන පතිවිධියේ ඇති සුවිශේෂත්වය සළකා එහි සිංහල පරිවර්තනය කොටස් වශයෙන් ඔබ වෙත ගෙනවුත්හෙමු.

තමාගේ දෙමළ බසින් තැබූ සටහන් සිංහලයට නැඟූ ආචාර්ය ස්වාමීන්වන් විමල් සහ ඒ සඳහා අවශ්‍ය සෙසු සම්පත්දායකත්වය සැපයූ සිතමාවේදී ධර්මසිරි බණ්ඩාරනායක දෙපළට මෙහිදී අපගේ විශේෂ ස්තූතිය පිරිනමමු.

සන්නසට සකස් කරන්නේ - ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

කොට් අලිමංකඩ අත්පත් කරගනිමි

6

1997-98 වසරවල දී කිලිනොච්චිය අත්පත් කර ගැනීමට දෙවනවතටත් වඩා වැඩි වාර ගණනක් කොට් සංවිධානය මහත් උත්සාහයක් යෙදුණි. එම උත්සාහයන්වල දී කම කොට් ඇතුළු සිය ගණන් සටන්කාමීන් ජීවිතක්ෂයට පත්වූහ. 1998 වසරේ සැප්තැම්බර් මාසයේ "නොනවතින රැල්ල" දෙවන මෙහෙයුමෙන් කොට් සංවිධානය කිලිනොච්චිය අත්පත් කර ගත්තේය. මෙම යුද රැල්ල දින තුනක් එක දිනට පැවැත්විණි. පළමු දිනයේ දී කොට් සංවිධානයේ ප්‍රහාරක බලඇණි අත්පත් කර ගත් ප්‍රදේශයන් පසු දින නැවතත් හමුදාව විසින් අත්පත් කර ගන්නා ලදී. එම අවස්ථාවේ නායකයන්ගේ ප්‍රධාන අණදෙන මධ්‍යස්ථානයෙහි සිටි තමිල්වෙල්වත් වෙත නායකයන් වැදගත් වගකීමක් පවතී ඇත. එය නම් සටන්වලට සම්බන්ධ වී සිටින සේනාපතිවරුන්ගේ මානසික තත්ත්වය අවබෝධකර ගැනීමයි.

නායකයන්ගේ දැනුම්දීමට අනුව තමිල්වෙල්වත් ගොස් ප්‍රහාරක බලඇණි සෙ-නාධිපතිවරුන් වන බාල්රාජ්, දීපන්, විදුෂා යන අය සමඟ කතාබස් කළ මොහොතේ ඔවුන් ප්‍රහාරය සාර්ථක වනු ඇතැයි යන්න පිළිබඳව එතරම් විශ්වාසයකින් නොසිටි බව දේශපාලන අංශයෙහි භාරකරු වන තමිල්වෙල්වත් නායකයන් වෙත පවසා ඇත.

එය අයා මහත් කෝපයට පත් නායකයන්ට "මේ ප්‍රහාරය ජයග්‍රහණය කරවලා මම පෙන්-වන්නමි" යැයි මේයයට තදින් පහර දෙමින් පවසා ඇත. එයට පසුව සංවිධානයේ අලුත් වර්ගයෙහි මෝටාර් කාල තුවක්කු ප්‍රහාර හමුදාවට එරෙහිව එල්ලවන්නට වූ අතර කිලිනොච්චිය කොට් අතට පත්විය. මෙම සිද්ධිය එක්තරා රැස්වීමක දී තමිල් වෙල්වත් අපට පැවසුවේය. මෙම මෙහෙයුමේදී සටන්කාමී සහෝදරයන් ඇතුළුව පන්සියකටත් වඩා අධික සටන්කාමීයෝ ජීවිතක්ෂයට පත්වූහ. කිලිනොච්චියේ සිට පසුබැස ගිය හමුදාව වැඩි දුරක් නොගොස් පරන්තන් රසායන සංස්ථාව පිහිටි ස්ථානයෙහි කඳවුරු ආගන්වනේය.

1999 වසරේ මැද භරයේදී දේශපාලන අංශයෙහි කාර්යාල ප්‍රහාරක බලඇණිය මන්න-ාරම් දිස්ත්‍රික්කයේ පල්ලෙමඩු සන්නාර් ප්‍රදේශයේ ශ්‍රීතන් කර්නල් තනිකෙට් වෙල්විගේ නායකත්වයෙන් ස්ථානගත විය. අනපේක්ෂිත අයුරින් එම ප්‍රදේශය වැරදු හමුදා මෙහෙයුම හේතුවෙන් සටන්කාමීයන් පහතකරන වඩා වැඩි පිරිසක් ජීවිතක්ෂයට පත්වූහ. එසේ මියගිය අය අතර ශ්‍රීතන් කර්නල් තනිකෙට් වෙල්වි ද ඇත්තය. ඇය ධාපනයේ පලායූ ප්‍රදේශයේ උපන් තැනැත්තියකි. ආරම්භයේ දී ඇය "සුදන්දිර පරවෙහල්" අංශය සමඟ එක්ව කටයුතු කළ තැනැත්තියකි. 1989 වසරේදී වැලිමිය කැලෑවේදී කාර්යාල බල සේනාවේ සිටිවන පුහුණු කඳවුරට සහභාගි වී ඇය ආයුධ පුහුණුව ලැබුවාය. දේශපාලන අංශයේ කටයුතුවලදී ධාපනයේ සහ වන්නියේ කාර්යාල අංශය භාරව කටයුතු කළ ඇය පසුව

ධාපනය බලා යන බල සේනාංකය මෙන්ම දේශපාලන අංශයේ ප්‍රහාරක බලඇණිය බාරවත් වගකීම් දැරුවාය. ඇයගේ මරණයට පසුව ප්‍රහාරක බලඇණියේ වගකීම් භාර ගතතුරු ශ්‍රීතන් කර්නල් ධාරණී පත් කළාය. ඒ දක්වා ඇය වගකීම් දැරූ දේශපාලන අංශයේ කාර්යාල අංශය භාරව මාව ද පත් කෙරුණි. දේශපාලන අංශය යටතේ ක්‍රියාත්මක වූ කාර්යාල අංශවල පරිපාලන ඒකක එකතුවක් කර ක්‍රියාත්මක කිරීමට සිදුව තිබුණි. ඒ සමඟ සමාජයේ කාර්යාලයන්ගේ බොහෝ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම ද අවශ්‍ය විය. සමාජයේ කාර්යාලයන් ජීවිතයේ අධිකපතික සහ ආර්ථික අංශවල යළි පිහිටීමක් ඇති කර මවුනට ජීවිතයේ උසස් මට්ටමකට ළඟා වීමට කටයුතු කළ යුතුය යන සිහිනය මා තුළ විය. නමුත් පරිපාලන ප්‍රශ්න කළමනාකරණය කිරීම සහ සංවිධානය සඳහා පිරිස් බලය එක් රැස් කිරීම අප සිදුකළ යුතු වැදගත් කටයුතු විය.

එයට පසුව 1999 වසරේ නොවැම්බර් මස දෙවන දින සංවිධානයේ සියලුම බලවත් බලඇණි ඒකතුවක් කර ජය සිතුරු හමුදා මෙ-හෙයුමට එරෙහිව "මියාද අලෙලෙල්-03"(නොනවතින රැල්ල-03) නමින් විශාල ප්‍රතිප්‍රහාරයක් කොට් සංවිධානය විසින් ආරම්භ කරන ලදී. මුත්තෙයන්කර්ටු, සමලොකුමි, මුල්ලියවලවෙ, තණ්ණිරුරුරුරු, කටපුරපුල්වෙලි, කෝඩාලික්කල්, ඉත්තිමඩු යනාදී ප්‍රදේශ හරහා කොට් බලසේනා සටන් පෙරමුණු එක් කළේය. "වෝට්සෙඩ්" ක්‍රියා-න්විතය මාර්ගයෙන් හමුදාව අත්පත් කරගැනීමට නියමිතව තිබූ මට්ටමටත් ප්‍රදේශය කඩාගෙන ඉදිරියට යෑම මෙහි අරමුණ විය. එම ප්‍රදේශයෙහි ලංකාවේ නාවික හමුදාව ස්ථානගතව උන්නේය.

තමිල්වෙල්වත් කතාව

මෙම සටනේ දී කොට්ටන් මුලින් සැලසුම් කරගෙන සිටි ප්‍රදේශවලට වඩා වැඩි ප්‍රදේශයක් අත්පත් කරගත හැකි විය. එයට ප්‍රධාන හේතුවක් වූයේ කොට්ටන් මුලිමර් 122 වර්ගයේ කාලතුවක්කු ලැබීමයි. එම කාලතුවක්කු ප්‍රහාර ඉතාමත් බලවත් විය. 1999 වසරේ නොවැම්බර් මස දෙවන දින මට්ටුසුධිධාන් කට්ටියලටමුදු ප්‍රදේශයෙන් ආරම්භ වූ කොට් ප්‍රහාර එම මා-සයේ ගත්වන දින මිමන්තෙහි පතිකතිරුව ප්‍රදේශ දක්වා වූ නුමි ප්‍රදේශය කොට්ටන් අත්පත් කරගෙන තිබුණි.

1997 වසරේ මැයි මාසයෙහි සිට 1999 නො-වැම්බර් මාසය දක්වා පැවැති "ජය සිතුරු" හමුදා මෙහෙයුම නිසා පමණක් කොට් සටන්කාමීන් 1500කද හමුදාවේ තුන්දාහකද මිය ගිය බවට කොට් දැනුම් දුන්නේය. මේ අතර නමගේ පාර්ශ්වයෙන් එක්දහස් තුන්සිය පනස් දෙනෙකු ජීවිතක්ෂයට පත්වූ බවත් භාර දාහක් තුවාල ලැබූ බවත් කොට්ටන්ගේ පාර්ශ්වයෙන් තුන්දහස් හත්සිය දාහතරක් මරා දැමුණු බවත් එක්දහස් අටසිය අනූනව දෙනෙකු තුවාල වී ඇති බවත් ලංකාවේ හමුදාව දැනුම් දුන්නේය. ඒ අනුව සමස්ථයක් වශයෙන් ගත්විට ලංකාවේ දුප්පත් මවුරුන්ගේ දරුවෝ දහස් ගණන් '9' මාර්ගයෙහි ද, වන්නියෙහි කැලෑවේදී කිසි-වෙකුටත් යහපතක් නොසැලස්වන යුද්ධයකදී තම ජීවිත අහිමි කර ගත්හ.

මෙම කාලවකවානුවේදී නායකයන් වන ප්‍රහාරක-රන් නව බලඇණි කිපයක් ඇති කළේය. එහෙත් එම මොහොතේ වන්නියේ වාසය කළ දෙමළ ජනයාගේ දරුවෝ අවශ්‍ය පිරිස් බලය සම්පූර්ණ කිරීමට ප්‍රමාණවත් නොවූහ. "මියාද අලෙලෙල්"-මෙහෙයුමට පසුව ප්‍රහාරක බලඇණිවලට මද විවේකයක් ලබා දුන්නේය. මාලේ බලඇණියට අයත් සටන්කාමී සහෝදරයන්ටත් දින තුනක් අලමපිල් මුහුද වෙරළේ විශේෂ නිවාඩුවක් ගත කිරීමට සූදානම් කර තිබුණි. විශේෂ කෘම සපයා දීමත්, කලා වැඩසටහන්, මුහුද ස්නානය ආදී වශයෙන් විනෝදයෙන් ගත කිරීමට අවස්ථාව සැලසුණි. නායකයන් දිනපතා පැමිණ සටන්කාමීන් සමඟ කතාබස් කර පිටව යයි. එම දිනවල සේනාපති ධුරය දැරූ විදුෂා සමඟ මම එහි උන්නෙමි. සටන් පෙරමුණේ විශේෂ දක්ෂතා දැක්වූ සටන්කාමීන්ට නායකයන් බොහෝ තැනි ලබාදුන්නේය. පරන්තන් සටනේදී තම ආර්ථික ආයුධයෙන් හමුදාවේ යුද්ධ ටැංකියකට පහර දී

36 වන පිටට